



Nieuwsbrief van het koninklijk handboogschuttersgilde  
Sint Sebastiaan van Willem III te Tilburg

18 juni 2024

## Keizerinnenklets



Onze keizerin, Marie-Louise, is niet alleen een gastvrouw tot in de kern van haar ziel, maar ook een hoogheid die over haar onderdanen waakt. Al jaren organiseert zij bijeenkomsten voor de gildezusters, steeds weer onder een andere noemer. Zo kennen wij, oud-koninginnen, een jaarlijkse lunch waarin we steun vinden bij elkaar. Maar ook de minder hoogwaardige zusters zijn jaarlijks bij haar van harte welkom.



Tot.... tja je weet het al, Corona, zonder mededogen, ons al onze sociale contacten ontnam.



Het was 2019 toen de 'Golden Girls' (zij van vóór 1945) bij de twee keizerinnen te gast waren. Op de foto linksboven zien we ze. Er waren toen twee keizerinnen, want José was natuurlijk ook keizerin. Helaas voor ons is ze nu terug naar Joop en is Marie-Louise alleen de gastvrouw. Ze heeft dan ook getwijfeld of het nu niet 'keizerinne-klets' (zonder tussen-n) zou moeten heten!

Nu, op 5 juni, waren dan eindelijk 'Young Ones' (zij van ná 1944!) aan de beurt. Was het voorheen José die samen met Marie-Louise voor de culinaire lekkernijen

zorgde, nu heeft Lidewijde die taak op zich genomen. Zij heeft mee gezorgd voor heerlijke hapjes in Spaanse sfeer.

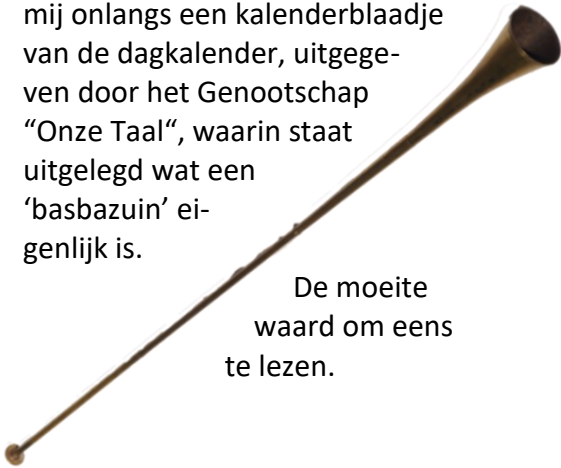


Het groepje is beduidend kleiner geworden, zoals we zien. Maar niet alleen dat er sowieso minder zijn, er waren er ook verhinderd: Brigitte, Wil en Ine waren tot hun spijt niet in de gelegenheid om erbij te zijn. Maar Matt, al is hij niet meer een echte gildezuster, nam de uitnodiging maar wat graag aan.

En 'Golden Girls' (zij van vóór 1945) verheugen jullie je er maar vast op, want volgend jaar zijn jullie (ik dus ook) de gasten !

De periodiek die nu voor je ligt en waar je hopelijk van geniet heet 'De Basbazuin'.

Natuurlijk is dit een heel toepasselijke naam voor een nieuwsbrief van het Sebastiaansgilde, want Bas blijft onze mascotte. Maar Theo overhandigde mij onlangs een kalenderblaadje van de dagkalender, uitgegeven door het Genootschap "Onze Taal", waarin staat uitgelegd wat een 'basbazuin' eigenlijk is.



De moeite waard om eens te lezen.

## basbazuin

Een *bazuin* is een koperen blaasinstrument met een lange rechte buis, met aan het uiteinde een 'beker' zoals een trompet die ook heeft. De bazuin wordt ook wel gezien als de voorloper van de trompet. Er kunnen alleen zogeheten natuurtonen op geblazen worden: hele veelvouden van de grondtoon. Je kunt er een krachtige klank mee voortbrengen; dat noemen we *bazuingeschal*.

Oorspronkelijk was *bazuin* de naam voor een herdershoorn. In de dertiende eeuw werd het instrument nog *bosine* of *busine* genoemd. Dit komt via het Frans van het Latijnse *bucina*, 'hoorn', dat is ontstaan uit een samenstelling van *bos* ('rond') en *canere* ('zingen, spelen'). Het zou kunnen dat de blaasinstrumenten aanvankelijk van runderhoorns gemaakt werden.

Een *basbazuin* is een bazuin waarmee lage tonen kunnen worden geblazen. *Bas* komt van het Latijnse *bassus*, dat 'laag' betekent.

Onze Taal

René Dings



+

Een liefdevolle herinnering aan

**Margreet Peeters - Taminiau**

☆ Tilburg, 11 mei 1944  
† Arnhem, 1 juni 2024

weduwe van

**Peter Peeters † 27 augustus 2017**

Dank voor uw medeleven en steun, en voor alles voor u voor Margreet gedaan en betekend heeft.

Piet-Hein en Stijntje, Max, Jasmijn, Julie  
Marieke en Derk, Anette, Lisa

Zoveel als Margreet van kleuren hield, zo kleurrijk was ze zelf. Charmant, hartelijk, stijlvol, levenslustig, maar ook uitgesproken en eigenzinnig, regelmatig verongelikt of wantrouwend. Ze hield van ruimte, uitzicht, de zee was een vriendin van haar, daar haalde ze adem.

Margreet was liefdevol, maar wilde ook liefde ervaren, geliefd zijn. Dat kon wringen met elkaar. Ze was graag met andere mensen, soms zo graag dat ze juist alleen kwam te staan.

Peter zei bij hun 25-jarig huwelijk dat zij kleur in zijn leven bracht. Dat zei hij goed en ze was daarnaast een grote steun toen het leven voor hem moeilijker werd.

Ze was ook een betrokken, gezellige moeder en een zeer enthousiaste oma. Naarmate haar kinderen en kleinkinderen ouder werden, werden die relaties uitdagender voor haar. Ruimte geven, ruimte laten, haar eigen ideeën relativeren, vond ze niet makkelijk.

Margreet werd tachtig jaar. Opgegroeid in een eveneens kleurrijk gezin, rust gevonden bij Peter, altijd ondernemend, altijd weerbaar, tot in de laatste, echt moeilijke jaren toe. Ze is omgeven door liefde van hier weg gegaan.

7 juni hebben wij afscheid genomen van Margreet Peeters. Margreet was de echtgenote van Peter Peeters, die gildebroeder was van 1992 tot 2008. Peter is in 2017 overleden. Peter was notaris in Gilze, maar voor het gilde is hij vooral van belang geweest als voorzitter van de Stichting Sint Sebastiaan 2004, de stichting die de organisatie van de viering van het 500-jarig bestaan van het gilde heeft georganiseerd.

Het ging al lange tijd niet meer goed met Margreet. Ze is in Arnhem in een verpleeghuis overleden.

Links Peter, 2006, koningschieten.



18-6-2024 Met liefde samengesteld, Gerda.